

3. Chương 03

Cú ném thứ hai của Tiểu Long chệch một chút xiu. Quả bóng lướt sát lên trên chông lon, cách chừng nửa gang tay.

Nhỏ Hạnh dậm chân :

- Chỉ cần thấp xuống một tẹo nữa thôi !

Quý ròm không la "tiếc quá, tiếc quá" nữa. Mà chắc chắc lưới, hết như vừa cần phải một quả ớt.

Tiểu Long cắn chặt môi cầm lên quả bóng cuối cùng. Lần này trước khi vung tay, nó cố kềm hơi thở lại trong lồng ngực.

Quả bóng lại lao vụt đi và "păng" một tiếng, chiếc lon trên cùng bị bắn tung lên cao.

Nhỏ Hạnh nhảy căng :

- Thắng rồi ! Thắng rồi !

- Thắng đâu mà thắng ! - Quý ròm "xì" một tiếng - Phải ném rớt cả ba chiếc lon kia !

Nhỏ Hạnh cụt hứng, quay sang dòm Tiểu Long. Thấy Tiểu Long mặt mày ỉu xiu, lòng nó bất giác bồng xiu theo.

Quý ròm liếc Tiểu Long :

- Ném nữa chứ ?

Tiểu Long nhăn nhó :

- Sao tao thấy khó ăn quá !

- Không sao đâu ! - Quý ròm trấn an bạn và cho tay vào túi lấy ra một tờ bạc mới - Bây giờ ném thêm năm lần nữa, thế nào cũng có lần thắng !

- Đúng rồi đó ! - Nhỏ Hạnh hòa theo - Hạnh thấy Long càng ném càng quen tay mà !

Lần này năm quả bóng đều được dồn hết cho Tiểu Long. Nhỏ Hạnh và Quý ròm đứng ngoài làm "cổ động viên", phụ trách phần khua tay múa chân và hét hò ủng hộ.

Nhưng ngay từ đầu Tiểu Long đã ném trượt.

Quả thứ hai : lại trượt.

Nhìn vẻ mặt căng thẳng của Tiểu Long, Quý ròm vội lên tiếng nhắc nhở :

- Bình tĩnh lại nào !

Tiểu Long hít mạnh một hơi để lấy tinh thần.

Quả bóng thứ ba một lần nữa bắn tung chiếc lon trên cùng. Hai chiếc lon còn lại vẫn đứng trơ trơ đầy thách thức.

Quả thứ tư Tiểu Long ném trúng chiếc lon bên dưới khiến chiếc này lẫn chiếc bên trên đều bị văng xuống đất. Chiếc lon còn lại khẽ rung rinh nhưng vẫn nằm yên trên thanh gỗ.

Quý ròm vò đầu bứt tóc :

- Thật tức chết đi được !

Nhỏ Hạnh thì không ngừng đưa tay đẩy gọng kính trên sống mũi, không hiểu để nhìn cho rõ hay để nén hồi hộp.

Trong lúc Quý ròm và nhỏ Hạnh hoàn toàn tuyệt vọng thì kỳ tích xảy ra.

Quả bóng cuối cùng trên tay Tiểu Long lao thẳng vào điểm tiếp giáp của ba chiếc lon. Hai chiếc rơi ngay xuống đất. Còn chiếc cuối cùng có lẽ do chịu lực va chạm ít hơn nên không chịu rơi theo mà cứ quay lòng vòng trên thanh gỗ như người say rượu khiến ba đứa trẻ căng mắt ra nhìn, hồi hộp còn hơn theo dõi cảnh rượt bắt trên phim trình thám.

Mãi đến khi chiếc lon lão đảo kia quay ra tới ngoài rìa và rơi thẳng xuống đất, cả ba cái miệng mới thở phào nhẹ nhõm.

- Tuyệt quá ! - Nhỏ Hạnh hớn hở reo lên - Lần này thì thắng thật rồi !

Quý ròm áp tay lên ngực :

- Suýt chút nữa trái tim tao đã vọt tuốt ngoài !

Tiểu Long mỉm cười nhìn hai bạn, vẻ sung sướng hiện rõ trên mặt.

Người chủ gian trò chơi tươi cười bước lại, tay cầm một gói mì "hai con tôm". Ông chìa gói mì ra trước mặt Tiểu Long :

- Phần thưởng của "nhà thiện xạ" đây !

- Không, không ! - Tiểu Long lật đật xua tay - Cháu không lấy thứ này !

- Ô, hóa ra là cháu không thích ăn mì ! - Người đàn ông râu rậm khôì hài - Vậy chắc là cháu thích cục xà phòng kia !

- Cháu cũng không thích xà phòng ! - Tiểu Long lắc đầu.

Người chủ gian trò chơi vẫn chẳng tỏ vẻ gì phật ý. Ông chỉ tay vào quầy phần thưởng, giọng dễ dãi :

- Vậy thích thứ nào, cháu cứ nói ! Kem đánh răng, hộp chì màu hay chai nước ngọt...

- Bạn cháu thích con gấu bông đằng kia kìa ! - Quý ròm sốt ruột vọt miệng.

- Con gấu bông ? - Người đàn ông kêu lên kinh ngạc.

- Vâng ạ, chính con gấu bông có màu trắng đốm đen ấy đấy !

- Ôi, thế thì không được rồi các cháu ơi ! - Người đàn ông vò chòm râu rậm, vẻ khó xử.

Nhỏ Hạnh chớp mắt :

- Sao lại không được kia chú ? Chẳng phải con gấu bông đó là để thưởng cho những ai chơi thắng sao ?

- Con gấu bông không phải là phần thưởng ! - Người đàn ông nhún vai - Chú đặt nó đấy cốt để trang trí cho gian hàng thôi !

Quý ròm khẻ liếc Tiểu Long, thấy bạn mình mặt mày đầy vẻ thất vọng, bèn quay sang người chủ gian trò chơi, tặc lưỡi hỏi :

- Chẳng lẽ không còn cách nào khác sao chú ?

- Cách gì ? - Thoạt đầu người đàn ông không hiểu Quý ròm muốn nói gì, nhưng rồi ông vỡ lẽ - À, cháu muốn nói về con gấu bông ấy ư ?

- Vâng.

- Nếu vậy thì có một cách ! - Người đàn ông nheo mắt - Đó là các cháu phải bỏ tiền ra mua thôi !

Tiểu Long lật đặt hỏi :

- Bao nhiêu tiền hả chú ?

Nó hy vọng con gấu bông ở đây giá sẽ rẻ hơn ở cửa hàng Sao Mai. Nhưng câu trả lời của người đàn ông khiến nó chết đứng :

- Tám chục ngàn.

Quả là con gấu bông này rẻ hơn con gấu bông kia hai chục ngàn. Nhưng như vậy cũng chẳng ăn thua gì. Tám chục ngàn đối với bọn học trò như nó vẫn còn là một món tiền ngoài tầm tay.

Quý ròm và nhỏ Hạnh khi nghe người đàn ông nêu lên số tiền quá lớn như vậy cũng chỉ biết lắc đầu tuyệt vọng ngó nhau.

- Tụi cháu không thể nào có được một món tiền lớn như vậy ! - Cuối cùng, Tiểu Long nói, nó gãi gãi cổ rồi cầm lấy gói mì trước mặt - Thôi, tụi cháu lấy gói mì này vậy ! Chào chú !

Trước khi quay đi, nó còn đưa mắt nhìn về phía con gấu bông với vẻ vương vấn buồn bã như đang vĩnh biệt một bóng hình vô cùng thân thiết.

Ánh mắt của Tiểu Long khiến người chủ gian trò chơi bỗng cảm thấy nao nao. Vì vậy khi ba đứa trẻ đi được bốn, năm bước, ông đã gọi giật :

- Này, này, các cháu khoan đi đã !

Ba đứa trẻ thấp thỏm quay đầu lại.

- Có chuyện gì vậy hở chú ? - Quý ròm ngơ ngác hỏi.

- Các cháu quay lại đây đi ! - Người đàn ông vẫy tay - Chú vừa nghĩ ra được một cách !

Ba đứa trẻ lập tức bước lại.

Quý ròm hồi hộp :

- Chú nghĩ ra cách gì vậy ?

Người đàn ông xoa xoa chòm râu, e hèm một tiếng rồi thủng thỉnh cất giọng :

- Nếu các cháu thích con gấu bông này quá mức thì bây giờ có thể làm như thế này : các cháu phải ném đồ năm chồng lon liên tiếp !

- Thế thì sao kia ạ ? - Quý ròm vẫn chưa hiểu.

Người đàn ông mỉm cười :

- Thế thì các cháu sẽ được con gấu bông chứ sao !

- Ô, hay quá ! - Quý ròm reo lên, nhưng chợt nhớ đến điều kiện khắt khe của người chủ gian trò chơi, mặt nó bỗng xịu xuống - Nhưng ném đồ liên tiếp năm chồng lon thì tụi cháu không làm được đâu ạ !

- Thì các cháu cứ thử xem ! Biết đâu đấy ! - Người đàn ông động viên, rồi chỉ tay vào Tiểu Long, ông gật gật đầu - Chú thấy cháu này có thể làm được đấy !

Nhỏ Hạnh kéo tay Tiểu Long :

- Sao ? Thử không ?

Tiểu Long đang ngần ngừ thì Quý ròm khoác tay :

- Ném đại đi ! Biết đâu tụi mình gặp vận hên thì sao ?

Rồi không đợi Tiểu Long kịp có ý kiến, Quý ròm nhanh nhẹn mua năm quả bóng và đẩy hết về phía Tiểu Long. Lần này, nó nhắc nhở ngay từ đầu :

- Cứ bình tĩnh mà ném ! Nhỡ trật thì thôi !

Tiểu Long nhìn bạn, gật đầu. Mình phải thật bình tĩnh ! Nó tự nhủ rồi liếc xuống năm quả bóng trước mặt, mím môi cầm lên quả bóng màu xanh. Màu xanh là màu hy vọng ! Tiểu Long nhớ nó đã từng nghe ai đó nói như thế.

Dường như những ý nghĩ sáng sủa đó giúp nó vững tin hơn. Ngay từ quả bóng đầu tiên, Tiểu Long đã ném tung ba cái lon xuống đất.

Quý ròm vỗ tay đôm đốp :

- Tuyệt lắm Tiểu Long ơi !

Còn nhỏ Hạnh thì không ngớt reo hò :

- Ráng lên ! Ráng lên !

Tiểu Long cố giữ vẻ nghiêm nghị. Nó đưa tay quệt mũi và hồi hộp cầm lên quả bóng thứ hai. Nheo mắt ngắm nghía một hồi, Tiểu Long vung mạnh tay. Quả bóng bay vù và đập mạnh vào chông lon kêu đánh "bình" một tiếng.

Nhỏ Hạnh nhảy cẫng :

- Thắng rồi, thắng rồi ! Ba chiếc lon đổ hết rồi !

Quý ròm vội níu tay nhỏ Hạnh :

- Yên nào ! Để cho Tiểu Long tập trung tinh thần ! Đừng quên là còn những ba quả nữa !

Không biết có phải vì nhỏ Hạnh hết hò reo đến nhảy múa khiến Tiểu Long không "tập trung tinh thần" được hay không mà cú ném tiếp theo của nó không còn chuẩn xác nữa.

Quả bóng bay trượt bên trên chông lon, đập "bộp" vào tấm ván phía sau rồi rơi xuống nằm ngơ ngác dưới đất.

- Thế là công cốc ! - Nhỏ Hạnh thở dài.

Không khí đang háo hức bỗng nhiên chùng xuống như một sợi dây đàn bị tuột khóa.

Tiểu Long căn môi buồn bã, hiểu rằng ước mơ đã tiêu tan.

Quý ròm nhìn người chủ gian trò chơi, cố hy vọng :

- Bây giờ sao hở chú ?

- Sao là sao ?

Quý ròm nuốt nước bọt :

- Nếu bây giờ bạn cháu ném đồ thêm ba chồng lon nữa thì có được thưởng con gấu bông kia không ?

- Tất nhiên là không rồi ! - Người đàn ông râu rậm lắc đầu - Các cháu phải ném đồ năm chồng lon liên tiếp kia ! Liên tiếp chứ không được cách quãng !

Người đàn ông nhấn mạnh câu sau cùng khiến Quý ròm hoàn toàn tuyệt vọng. Nó chớp chớp mắt :

- Thế hai lần thắng vừa rồi không được tính à ?

- Tính chứ ! - Người đàn ông khịt mũi - Nhưng chỉ tính bình thường thôi ! Nghĩa là chỉ được thưởng xà phòng hoặc là kem đánh răng...

Nói xong, người đàn ông cà nhắc quay lại chỗ quây phần thưởng lấy ba món linh tinh đem đặt trước mặt bọn trẻ.

Quý ròm nhìn Tiểu Long :

- Giờ sao mày ?

- Thì lấy chứ sao ! - Tiểu Long cười méo xẹo.

Nhưng nó chưa kịp đưa tay ra thì nhỏ Hạnh đã cầm lên cục xà phòng và hộp kem :

- Để Hạnh giữ cho ! Long ném tiếp đi ! Còn hai quả nữa kia mà !

Tiểu Long nhún vai :

- Thế là xem như ném lại từ đầu !

Nhỏ Hạnh cười :

- Biết đâu lần này Long ném trúng liên tiếp thì sao !

Nhỏ Hạnh cố giữ vẻ mặt tươi tỉnh để động viên bạn. Nhưng sau cú ném hụt vừa rồi, tay chân Tiểu Long đã xụi lơ. Những cú ném tiếp theo chệch choạng hẳn. Một quả trúng thanh ngang, một quả bay tuốt lên trời.

- Ném nữa chứ ? - Người chủ gian trò chơi cười cười nhìn Tiểu Long.

- Dạ, thôi ạ !

Tiểu Long lắc đầu, hai bàn tay lúng túng chùi vào nẹp quần.

Đang rờ rẫm băng quơ, chợt nó chạm phải một vật gì cộm cộm. Như sực nhớ ra, nó thò tay vào túi quần móc ra một quả bóng nỉ.

Tiểu Long bóp bóp quả bóng trong tay một thoáng rồi bất chợt chìa ra trước mặt người đàn ông râu rậm :

- Cháu ném bằng quả bóng này được chứ ?

- Quả bóng này ư ? - Người đàn ông nhìn quả bóng trên tay Tiểu Long với vẻ cảnh giác.

- Vâng ạ.

Người đàn ông e hèm một tiếng rồi nói, mắt nheo nheo :

- Nếu ai cũng đòi ném bằng quả bóng này thì chắc là chú sạt nghiệp mất !

Giọng người đàn ông nửa như khôi hài nửa như chế diễu. Tiểu Long đỏ mặt :

- Nhưng cháu phải ném trúng năm lần liên tiếp mới gọi là thắng kia mà !

Người đàn ông lộ vẻ ngẩn ngừ. Bọn trẻ thấy mày ông cau lại.

- Thôi được ! - Cuối cùng ông nói - Nhưng một nghìn đồng chỉ được ném một lần thôi đấy !

Quý ròm liếm môi :

- Sao đắt thế ạ ?

Người đàn ông nhún vai :

- Bởi ném bằng quả bóng này dễ trúng hơn ném bằng quả bóng nhựa nhiều !

Quý ròm muốn phản đối nhưng chưa nghĩ ra được lý lẽ gì, đành tặc lưỡi làm thinh. Thấy vậy, Tiểu Long khều vai bạn :

- Thôi, tội mình về quách !

- Gượm đã ! - Quý ròm vừa nói vừa thò tay vào túi mò mẫm - Tao còn một ngàn ! Mà cứ ném thử một quả nữa xem sao !

Tiểu Long lắc đầu định mở miệng từ chối nhưng khi bóp nhẹ quả bóng nỉ trong tay, lòng nó bỗng nhiên cồn cào, cứ muốn ném thử một phát cho biết.

Quả nhiên, với quả bóng vừa vắn trong tay, Tiểu Long như rộng thêm cánh. Cú ném của nó chuẩn đích và mạnh đến nỗi ba chiếc lon bị bắn tung vào vách, còn quả bóng sau khi "hoàn thành nhiệm vụ", tiếp tục lao vọt tới trước, xoi thủng tấm nan tre và mắc kẹt luôn trong đó.

Trong khi bọn trẻ reo lên mừng rỡ thì người đàn ông sầm mặt càu nhàu :

- Cháu ném nhẹ tay một tí chứ ! Cứ như đại bác thế này thì tường vách nào chịu nổi !

Quý ròm nhe răng cười :

- Bạn cháu nó không ném nhẹ được đâu ! Tay nó như có lò xo ấy !

Nhỏ Hạnh hào hứng móc túi lấy ra tờ hai ngàn.

- Tụi cháu ném thêm hai quả nữa ! - Nó đẩy tờ giấy bạc về phía người chủ gian trò chơi.

Cú ném kinh hồn của Tiểu Long vừa rồi khiến người đàn ông hơi sửng sốt. Về ngăn ngại hiện rõ trên mặt nhưng đã lỡ hứa, ông đành phải bắt đắc dĩ cầm giấy bạc và lặng lẽ quay lại phía sau gõ quả bóng đang dính chặt trên vách trao cho Tiểu Long.

Cú ném thứ hai của Tiểu Long là bản sao của cú ném thứ nhất. Quả bóng đi nhanh, mạnh, lao thẳng vào chính giữa chổng lon với một tốc độ chóng mặt.

Ba chiếc lon văng ra khỏi thanh gỗ, đập mạnh vào vách trước khi rơi xuống lăn lông lốc trên mặt đất. Lần này, quả bóng không dính vào vách nữa mà nảy tuốt lại đằng góc nhà khiến người đàn ông phải chân thấp chân cao đuổi theo nhặt lại.

- Cháu ném cừ lắm !

Khi đưa quả bóng cho Tiểu Long, người đàn ông bật ngón tay cái lên, khen ngợi.

Tiểu Long mỉm cười nhìn người chủ gian trò chơi và trong một thoáng nó chợt giật mình nhận thấy điều gì đó như là sự lo lắng thoáng hiện trong đáy mắt người đối diện. Có lẽ ông ta sợ mình sẽ thắng cuộc ! Tiểu Long áy náy nhủ bụng và bắt giác chùn tay lại.

Mất tập trung, cú ném thứ ba của Tiểu Long chệch khỏi mục tiêu, quả bóng đập mạnh vào thanh gỗ, bắn ngược trở lại rồi va phải cây cột đứng, lại bắn trở vào. Quả bóng xệt qua xệt lại nhoang nhoang như sao xệt khiến người đàn ông hoảng hốt ngồi thụp xuống.

Vẻ luống cuống của người đàn ông làm nhỏ Hạnh phì cười. Nó kêu :

- Đứng dậy đi chú ơi ! Chẳng chết chóc gì đâu !

Quý ròm cũng buồn cười, nhưng cố nén. Chỉ có Tiểu Long là không cười nổi. Cú ném hụt vừa rồi khiến nó buồn vô hạn. Nó càng buồn hơn khi người đàn ông nhanh chóng trấn tĩnh nhặt lên quả bóng và kịp với lấy hai gói mì trên quầy phần thưởng đem tới trước mặt nó :

- Cháu lấy cái này vậy nhé !

Tiểu Long cầm lên hai gói mì, thiếu não quay sang Quý ròm :

- Về đi !

- Sao lại về ? - Quý ròm phản đối.

Nhỏ Hạnh móc ra ba ngàn xòe trước mặt :

- Long cứ ném nữa đi ! Hạnh còn tiền đây nè !

Tiểu Long liếc mấy tờ bạc :

- Ba ngàn thì chẳng ăn thua gì ! Muốn ném năm cú phải có đủ năm ngàn kia !

- Em biếu anh hai ngàn nè !

Một giọng nói lạ hoắc bất thần vang lên. Kèm theo là một cánh tay nhỏ xíu chìa ra, vung vẩy tờ bạc hai ngàn.

Tiểu Long, Quý ròm và nhỏ Hạnh ngạc nhiên quay đầu nhìn và cả ba nhận ra ngay thằng nhóc đi trên chiếc pédalo tuột xích khi nãy.

Hóa ra cuộc thách đấu giữa bọn Tiểu Long và người chủ gian trò chơi ngay từ đầu đã thu hút sự chú ý của những người chung quanh. Ngay cả những kẻ đang ném lon bên cạnh cũng ngừng chơi để tập trung theo dõi màn "quyết đấu" của bọn Tiểu Long. Khách dạo chơi đi ngang, thấy đông người tụ tập, cũng tò mò dừng lại ghé mắt.

Bọn nhóc đi trên chiếc pédalo bị nạn tham gia vào đám khán giả này từ lâu nhưng mãi để đầu óc vào cuộc chơi càng lúc càng căng thẳng, bọn

Quý ròm không phát hiện ra.

Tiểu Long cảm động nhìn vị khán giả nhỏ tuổi :

- Cám ơn em ! Nhưng anh không chơi nữa đâu !

- Sao vậy ? - Thằng nhóc trố mắt - Em thấy anh ném giỏi lắm mà !

- Nhưng ném trúng năm lần liên tiếp là chuyện không thể được !

Tiểu Long nhăn nhó đáp. Rồi thấy đôi mắt đen láy đang nhìn mình với vẻ thất vọng, Tiểu Long xoa vai thằng bé, nói thêm :

- Nhưng anh không chịu thua đâu ! Anh sẽ về tập luyện cho thật giỏi, rồi sẽ trở lại đây !

Thằng nhóc tươi cười :

- Hôm đó em sẽ đến đây ủng hộ anh ! - Đang nói, nó chợt nhớ ra một điều liền nhíu mày hỏi - Nhưng chừng nào anh mới trở lại đây ?

- Anh cũng chả biết ! - Tiểu Long đưa tay quệt mũi - Nhưng chắc chắn anh sẽ trở lại !